

2.

Пристѣпя тихо нощъ сънлива
надъ стихналитѣ равнини,
и сѣнка нѣкжде покрива
сломени въ сѣнката мечти.

Пристѣпя тихо нощъ сънлива
надъ сънно-нѣмитѣ води.
Печаль въ душата ми унила
болезнено звѣни, звѣни. . .